

2. august 2006

Til Børne- og ungdomsudvalget i Københavns Kommune

Vedr. direktionens forslag om at opdele Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) i otte distrikter mod fire, som det er nu

Baggrunden for denne henvendelse er, at jeg som netop afgangschefpsykolog for PPR København efter en 20-års periode er blevet dybt bekymret over det forslag til opsplitning af PPR, som direktionen har fremlagt kort før sommerferien. Jeg har deltaget i en udvikling fra et PPR-kontor med i alt ca. 80 medarbejdere til et PPR, der er opdelt i fire distrikter og et hovedkontor med i alt 220 medarbejdere. Takket være stor politisk opbakning i flere perioder er det lykkedes at få PPR til at fungere kvalificeret til gavn for børnene, forældrene og skolerne. Flere brugerundersøgelser har vist, at forældrene er meget glade for PPRs hjælp, når problemer dukker op, og det er lykkedes at nedbringe ventetiden meget.

Min bekymring er, at borgerne i København vil blive betjent ringere end nu, at der kan komme til at mangle gode specialundervisningstilbud i nogle bydele, at der kan blive forringet psykologfaglig kvalitet i løsningen af nogle problemer, at der vil fragå tid fra psykologarbejdet, og at en reduktion af antallet af psykologer fra typisk 14 til 7 på PPR-kontoret lettere vil give vikarproblemer.

Uddybning

- når otte bydele hver for sig skal indrette specialundervisningstilbud inden for sine økonomiske rammer, kan der ske bortfald af i øvrigt gode tilbud – det kunne være en indskolingsklasse eller en læsegruppe, som man har i andre bydele. Bydelens borgere kan med andre ord blive stillet forskelligt
- når PPR-indsatsen aftales/bestemmes af bydelens ledelse, kan der ske forvridninger af indsatsen. Det kunne for eks. være en undersøgelse af et barn, som alene interesserer sig for, hvordan barnet har det, men som udelod, hvad der skete i barnets omgivelser i børnegruppen, i forholdet til pædagogerne eller lærerne, eller til forældrene. Med andre ord: en amputeret undersøgelse med en påfølgende indsats, der blev mangelfuld
- når der kun er halvt så mange psykologer tilbage i bydelen, vil der gå specialviden tabt. Her tænkes ikke på vidtgående handicap/ § 20, stk. 2, som fortsat betjenes centralt, men særlig viden om for eks. småbørn, forældrearbejde, sorggrupper, kriseintervention, konfliktløsning, mobning. Det er klart, at 7 psykologer kun kan halvt så meget som 14 !
- med en opsplitning vil der gå mere tid tabt fra det klientrettede arbejde, idet ledelse og mødevirksomhed automatisk kommer til at fylde relativt mere
- sårbarhed ved sygdom er indlysende – det er lettere at dække hinanden ind, når man er flere

Sammenligning med andre tiltag

I København havde man for nogle år siden et bydelsforsøg. PPR fik lov at fungere videre uden opdeling, fordi Borgerrepræsentationen var enig i PPRs argumentation. Det er min vurdering, at der både i de daværende bydele og på PPR var stor tilfredshed med denne løsning som indebærer lokal problemløsning på fælles psykologfagligt grundlag.

I Odense gennemførtes for nogle år siden en opsplitning af PPR. Det førte til meget stor utilfredshed på PPR, hvorfra medarbejdere i hobetal søgte bort, men også i skolevæsenet. Man har nu gennemført en centralisering igen, som ser ud til at være meget vellykket. – Skal København også igennem sådanne krumspring ?

Anbefaling

Tillad mig at komme med denne anbefaling til jeres politiske beslutning:

- bevar de fire PPR-kontorer
- lad disses ledere referere til den nye kontorchef for Støtte og Rådgivning
- lad lederne indgå bindende aftaler med børne-ungecheferne om betjeningen af den enkelte bydel
- lad alle hidtidige tværgående PPR-aktiviteter videreføres: specialistteams (læseteam, adfærdsteam osv.), efteruddannelse internt på PPR, udviklingsarbejder, - alt med henblik på en fortsat velkvalificeret psykologfaglig indsats over for børnene, forældrene og institutionerne
- og endelig en kommentar om begrebet nærhed, som jo er et nøgleord i forhold til decentralisering. Meningen med nærhed er at komme nærmere på. På hvem ? Brugerne selvklart. Men PPR har altid skullet og vil altid skulle arbejde uhyre tæt sammen med brugerne. Det fremgår af loven og af bekendtgørelsen om folkeskolens specialundervisning. Så det er altså ikke sådan, at PPR kommer tættere på, hvis man splitter op i otte dele i stedet for at have fire.

Med venlig hilsen

Bjørn Glæsel

Pensioneret Chefpsykolog

cc. Direktionen samt ledelsen for Støtte og Rådgivning samt PPR